

РЕШЕНИЕ

№ 5880

гр. София, 21.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **3150** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „МАЙСТЕР ХАУС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.“,[жк], [жилищен адрес] чрез управителя на дружеството М. М. Г., срещу решение № 208 от 12.01.2024 г., постановено по анд № 9541/2023 г. по описа на Софийския районен съд, 23-ти състав, с което е изменено наказателно постановление /НП/ № 29-2300031/15.06.2013 г., издадено от Главния директор на дирекция „Инспекция по труда“ към ИА ГИТ – [населено място], с което на „МАЙСТЕР ХАУС“ ЕООД е наложена имуществена санкция от 2 000 лв. за нарушение на чл. 414, ал. 3 вр. с чл. 61, ал. 1 от КТ, като е преквалифицирал нарушението като такова по чл. 414, ал.1 КТ вр. с чл. 1, ал. 2 КТ.

В касационната жалба са наведени доводи, че в деня на проверката от служителите на „Инспекция по труда“, „МАЙСТЕР ХАУС“ ЕООД е провеждало конкурс за назначаване на зидари, като са проверявани уменията на различни лица. Също така, че г-н Г. като управител на „МАЙСТЕР ХАУС“ ЕООД е в правото си да преценява какъв вид договори да сключва със служителите си, а не това да бъде определяно от „Инспекция по труда“. Твърди се, че с провеждането на кастинга по никакъв начин „МАЙСТЕР ХАУС“ ЕООД не е нарушило закона.

Ответникът - дирекция „Инспекция по труда“- С. счита касационната жалба за неоснователна и моли обжалваното решение да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли да се отхвърли касационната жалба.

Административен съд София – град, XXV касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

СРС е възприел следната фактическа обстановка, въз основа на събраните доказателства, а именно, че на 27.04.2023 г., около 12:00 ч., инспектори при дирекция „Инспекция по труда“ към ИА ГИТ – [населено място], извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на място в обект на контрол: строителна площадка „строяща се жилищна сграда с гаражи“, находящ се в [населено място], район „Н.“, УПИ V – 898, кв. 51, м-ст „Н.-4“, на който се извършвали строително-монтажни работи от „МАЙСТЕР ХАУС“ ЕООД. При проверката се установило, че лицето К. М. М., ЕГН: [ЕГН], извършва в обекта трудова дейност – строително-монтажни работи – зидария. В собственоръчно подписана декларация пред контролните органи, същият е декларирал, че работи за „МАЙСТЕР ХАУС“ ЕООД с работно време от 08:00 ч. до 17:00 ч., има определено работно място, получава трудово възнаграждение в размер 870 лв., почивни дни – събота и неделя и има сключен трудов договор, който не му е представен. АНО е приел, че процесните отношения са трудовоправни и за тях в нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ не е сключен трудов договор, за което е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 29-2300031/15.05.2023 г. и протокол за извършена проверка на 15.05.2023 г. връчен на представител на сочения за нарушител, който го е подписал без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

Приетата от съда фактическа обстановка е установена от приетите по делото писмени доказателства, както и от показанията на актосъставителя – П. И. М., ЕГН: [ЕГН].

Въз основа на тези факти СРС е приел, че се касае за гражданско-правни отношения, като по тях компетентен е единствено гражданският съд. Също така, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при спазване на процесуалните правила, предвидени в ЗАНН, както и че визираното в наказателното постановление административно нарушение е доказано по несъмнен начин. Съдът е счел обаче, че наказващият орган неправилно е квалифицирал нарушението. Същото е преквалифицирано като такова по чл. 414, ал. 1 КТ, вр. чл. 1, ал. 2 КТ.

Настоящият състав на АССГ, счита решението на СРС за правилно като краен

результат-потвърждава НП, но по други мотиви.

При преценка на доказателствата съдът не констатира допуснати от СРС процесуални нарушения. Неоснователни са твърденията на касатора за допуснати такива. Свидетелските показания са преценени, както и събраните по делото писмени доказателства. Съдът е дал подробна мотивировка по отношение на това. При извършване на тази дейност настоящият състав не констатира допуснати процесуални нарушения.

На следващо място, доколкото производството е по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс, то приложение следва да намери и чл. 220 от тази глава, предвиждащ забрана за нови фактически установявания – съдът следва да прецени прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени в обжалваното решение.

При извършване на служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 АПК съдът намира, че обжалваното решение съответства на материалния закон.

Съгласно чл. 1, ал. 2 от КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения, а според чл. 61, ал. 1 от КТ трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. Нарушаването на посоченото изискване е скрепено с налагане на административно наказание за работодателя на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, а именно – работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение.

В настоящия случай, на строителен обект, обслужван от „МАЙСТЕР ХАУС“ ЕООД, контролните органи са заварили лице, което предоставя работна сила /извършва строително монтажни работи – зидария/ без сключен трудов договор. Същият е имал работно време и определено работно място, което се установява от попълнената от него саморъчно декларация, т.е. налице са елементите на валидно възникнало трудово правоотношение. Предвид установеното следва да се направи извод, че между страните е възникнало правоотношение, имащо основните характеристики на трудово по смисъла на цитираните по-горе норми. Представеният от работодателя впоследствие граждански договор не променя характера на вече възникналото трудово правоотношение между страните. Без съмнение несклучване на трудов договор между работника и работодателя преди постъпването на работа е било неизпълнение на законово задължение и към момента на извършване на проверката, както и несклучване на трудов договор в писмена форма. Изцяло от компетентността на административно-наказващия орган е да прецени какво точно е нарушението и какво съответно да бъде наложено за извършването му.

От изложеното следва безспорният извод, че са нарушени нормите на чл. 61, ал. 1, както и чл. 62, ал. 1 КТ, поради което са налице предпоставките за налагане на имуществена санкция на основание чл. 414, ал. 3 от КТ.

Настоящия състав не споделя доводите на първоинстанционния съд по отношение необходимостта за преквалифициране на нарушението. При извършване на проверката, инспекторите при дирекция „Инспекция по труда“ установяват, че К. М. М. извършва в обекта строително монтажни работи – зидария. Същият собственооръчно декларира, че е в трудово правни отношения с касатора, но в хода на проверката подписан трудов договор не е представен. В този смисъл, в случая не се

касае за сключване на трудов договор след постъпване на работа, каквито са доводите на първоинстанционния съд, а за липсата на сключен такъв, при наличието на предпоставки за възникнало трудово правоотношение. Последното от своя страна представлява нарушение по смисъла на чл. 61, ал. 1 КТ, а не на чл. 1, ал. 2 КТ както първоинстанционния съд е приел. По силата на чл. 61, ал. 1 от КТ, трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа.

Настоящата инстанция по отношение на размера на санкцията 2000 лв., поради факта, че административно-наказващият орган я е наложил малко над минималния размер и приема същата за правилно определена.

В случая не следва да се обсъжда въпроса за евентуална маловажност на нарушението, тъй като нормата на чл. 415в, ал. 2 от КТ изрично предвижда, че нарушенията на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2 от КТ не са маловажни.

По всички изложени съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал. 3 и 5 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София - град, X.-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА № 208 от 12.01.2024 г., постановено по анд № 9541/2023 г. по описа на Софийския районен съд, 23-ти състав

ОСЪЖДА „МАЙСТЕР ХАУС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати в полза на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: